บทที่ 5
สรุปผลการศึกษา อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงวิธีปฏิบัติทางบัญชีและการเปิดเผยข้อมูลสำหรับสินทรัพย์ไม่มีตัวตนของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มสื่อสาร โดยศึกษาถึงวิธีการเลือกปฏิบัติทางบัญชีในเรื่องดังกล่าว โดยอ้างอิงจากร่างมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 51 เรื่อง สินทรัพย์ไม่มีตัวตน ในส่วนของการรับรู้ การวัดมูลค่าเมื่อเริ่มแรกของสินทรัพย์ไม่มีตัวตน รายจ่ายที่เกิดขึ้นภายหลังการได้มาของสินทรัพย์ไม่มีตัวตน การวัดค่าภายหลังการได้มา การคิดค่าตัดจำหน่ายของสินทรัพย์ไม่มีตัวตน วิธีปฏิบัติทางการบัญชีเมื่อสินทรัพย์ไม่มีตัวตนมีการด้อยค่าลงและการเปิดเผยข้อมูลของสินทรัพย์ไม่มีตัวตน โดยศึกษาจากงบการเงินประจำปี พ.ศ. 2548 และไตรมาสที่สองของปี พ.ศ.2549 ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มสื่อสาร จำนวน 16 บริษัท

สรุปผลการศึกษา

จากการศึกษาวิธีปฏิบัติทางบัญชีและการเปิดเผยข้อมูลสำหรับสินทรัพย์ไม่มีตัวตนของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มสื่อสาร ในปี 2548 และในไตรมาสที่ 2 ของปี 2549 จำนวน 16 บริษัท สามารถสรุปผลการศึกษาได้ 8 ประเด็น ดังนี้

การรับรู้สินทรัพย์ไม่มีตัวตนในปี 2548 และไตรมาสที่ 2 ของปี 2549 พบว่า บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มสื่อสารทั้งหมดที่มีบัญชีสินทรัพย์ไม่มีตัวตนได้เลือกปฏิบัติตามร่างมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 51 เรื่อง สินทรัพย์ไม่มีตัวตน โดยรับรู้เป็นสินทรัพย์ไม่มีตัวตนหากเป็นไปตามคำนิยามของสินทรัพย์ไม่มีตัวตน

การวัดมูลค่าเมื่อเริ่มแรกของสินทรัพย์ไม่มีตัวตน พบว่าในปี 2548 บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มสื่อสารทั้งหมดที่มีสินทรัพย์ไม่มีตัวตนเลือกปฏิบัติตามร่างมาตรฐาน ส่วนในไตรมาสที่ 2 ของปี 2549 มีการเลือกปฏิบัติในเรื่องดังกล่าวจำนวน 13 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 81.3 และจำนวนร้อยละ 8.7 เลือกไม่ปฏิบัติให้เป็นไปตามร่างมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 51 เรื่อง สินทรัพย์ไม่มีตัวตน ทั้งนี้ร้อยละ 12.4 เลือกปฏิบัติให้เป็นไปตามร่างมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 51 เรื่อง สินทรัพย์ไม่มีตัวตนเพียงบางส่วน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

รายจ่ายที่เกิดขึ้นภายการได้มาของสินทรัพย์ไม่มีตัวตน พบว่าในปี 2548 บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มสื่อสารที่มีสินทรัพย์ไม่มีตัวตนเลือกปฏิบัติเป็นไปตามร่างมาตรฐาน จำนวน 11 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 68.8 ทั้งนี้ร้อยละ 31.2 ไม่ปรากฏรายจ่ายที่เกิดขึ้นภายหลังการได้มาของสินทรัพย์ไม่มีตัวตน สำหรับในไตรมาสที่ 2 ของปี 2549 มีการเลือกปฏิบัติเป็นไปตามร่างมาตรฐานจำนวน 7 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 43.8 ทั้งนี้ร้อยละ 56.2 ไม่ปรากฏรายจ่ายที่เกิดขึ้นภายหลังการได้มาของสินทรัพย์ไม่มีตัวตน

การวัดมูลค่าภายหลังการได้มาของสินทรัพย์ไม่มีตัวตน พบว่าในปี 2548 บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มสื่อสารที่มีสินทรัพย์ไม่มีตัวตนเลือกปฏิบัติเป็นไปตามร่างมาตรฐานจำนวน 6 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 37.5 ทั้งนี้ร้อยละ 62.5 เลือกปฏิบัติให้เป็นไปตามร่างมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 51 เรื่อง สินทรัพย์ไม่มีตัวตนเพียงบางส่วน ส่วนในไตรมาสที่ 2 ของปี 2549 มีการเลือกปฏิบัติเป็นไปตามร่างมาตรฐาน จำนวน 5 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 31.3 และจำนวนร้อยละ 68.7 เลือกไม่ปฏิบัติให้เป็นไปตามร่างมาตรฐาน ทั้งนี้ร้อยละ 18.8 เลือกปฏิบัติให้เป็นไปตามร่างมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 51 เรื่อง สินทรัพย์ไม่มีตัวตนเพียงบางส่วน

การคิดค่าตัดจำหน่าย พบว่าในปี 2548 บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มสื่อสารทั้งหมดที่มีสินทรัพย์ไม่มีตัวตนเลือกปฏิบัติเป็นไปตามร่างมาตรฐาน ส่วนในไตรมาสที่ 2 ของปี 2549 มีการเลือกปฏิบัติตามร่างมาตรฐาน จำนวน 15 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 93.8 ทั้งนี้ร้อยละ 6.2 ไม่ปรากฏรายการเกี่ยวกับการคิดค่าตัดจำหน่าย

สำหรับวิธีปฏิบัติทางบัญชีเมื่อสินทรัพย์ไม่มีตัวตนมีการด้อยค่าลง พบว่าในปี 2548 บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มสื่อสารที่มีสินทรัพย์ไม่มีตัวตนเลือกปฏิบัติเป็นไปตามร่างมาตรฐาน จำนวน 6 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 37.5 ทั้งนี้ร้อยละ 62.5 ไม่ปรากฏวิธีปฏิบัติทางการบัญชีเมื่อสินทรัพย์ไม่มีตัวตนมีการด้อยค่าลงในงบการเงิน ส่วนในไตรมาสที่ 2 ของปี 2549 มีการเลือกปฏิบัติตามร่างมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 51 เรื่อง สินทรัพย์ไม่มีตัวตน จำนวน 4 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 25.0 ทั้งนี้ร้อยละ 75.0 ไม่ปรากฏวิธีปฏิบัติทางการบัญชีเมื่อสินทรัพย์ไม่มีตัวตนมีการด้อยค่าลงในงบการเงิน

การเลิกใช้และการจำหน่ายสินทรัพย์ไม่มีตัวตน พบว่าในปี 2548 บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มสื่อสาร ที่มีสินทรัพย์ไม่มีตัวตนเลือกปฏิบัติเป็นไปตามร่างมาตรฐานจำนวน 4 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 25.0 ทั้งนี้ร้อยละ 75.0 ไม่ปรากฏไม่ปรากฏการเลิกใช้และการจำหน่ายสินทรัพย์ไม่มีตัวตนในงบการเงิน ส่วนในไตรมาสที่ 2 ของปี 2549 มีการเลือกปฏิบัติตามร่างมาตรฐานจำนวน 3 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 18.8 ทั้งนี้ร้อยละ 75.0 ไม่ปรากฏไม่ปรากฏการเลิกใช้และการจำหน่ายสินทรัพย์ไม่มีตัวตนในงบการเงิน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

การเปิดเผยข้อมูลของสินทรัพย์ไม่มีตัวตน พบว่า ทั้งปี 2548 และไตรมาสที่ 2 ของปี 2549 บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มสื่อสารทั้งหมดที่มีสินทรัพย์ไม่มีตัวตนทุกบริษัทเลือกไม่ปฏิบัติให้เป็นไปตามร่างมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 51 เรื่อง สินทรัพย์ไม่มีตัวตน ทั้งนี้ทุกบริษัทมีการเลือกปฏิบัติเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลของสินทรัพย์ไม่มีตัวตนให้เป็นตามร่างมาตรฐานบัญชีฉบับที่ 51 เพียงบางส่วน

นอกจากนี้จากการศึกษาวิธีปฏิบัติทางบัญชีและการเปิดเผยข้อมูลสำหรับสินทรัพย์ไม่มีตัวตนของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มสื่อสาร ในปี 2548 และในไตรมาสที่ 2 ของปี 2549 ซึ่งแบ่งตามประเภทธุรกิจหลัก 4 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มธุรกิจระบบสื่อสารโทรคมนาคม กลุ่มธุรกิจให้บริการอินเตอร์เน็ต กลุ่มธุรกิจจำหน่ายอุปกรณ์สื่อสาร และกลุ่มธุรกิจสื่อสารไอทีและโทรคมนาคมครบวงจร สามารถสรุปผลการศึกษา ดังนี้

การรับรู้สินทรัพย์ไม่มีตัวตน พบว่า บริษัททุกกลุ่มมีการเลือกปฏิบัติทางการบัญชีให้เป็นไปตามร่างมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 51 ทั้งในปี 2548และในไตรมาสที่ 2 ของปี 2549

สำหรับการวัดมูลค่าเริ่มแรกของสินทรัพย์ไม่มีตัวตน พบว่า บริษัททุกกลุ่มมีการเลือกปฏิบัติทางการบัญชีให้เป็นไปตามร่างมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 51 ทั้งในปี 2548 และในไตรมาสที่ 2 ยกเว้นกลุ่มให้บริการอินเตอร์เนตและกลุ่มสื่อสารไอทีและโทรคมนาคมครบวงจร ที่ได้มีการเลือกปฏิบัติทางการบัญชีให้เป็นไปตามร่างมาตรฐานลดลงจากปี 2548 เนื่องจากไม่ปรากฏการวัดมูลค่าเริ่มแรกของสินทรัพย์ไม่มีตัวตนในงบการเงินและหมายเหตุประกอบงบและบางบริษัทในกลุ่มธุรกิจมีการเลือกไม่ปฏิบัติให้เป็นไปตามร่างมาตรฐาน โดยวัดมูลค่าเริ่มแรกด้วยราคาตามบัญชีสุทธิ

รายจ่ายที่เกิดขึ้นภายหลังการได้มาของสินทรัพย์ไม่มีตัวตน พบว่า ทุกกลุ่มธุรกิจมีอัตราการเลือกปฏิบัติทางการบัญชีให้เป็นไปตามร่างมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 51 ลดลงจาก ปี 2548 ทั้งนี้เนื่องจากไม่ปรากฏรายจ่ายที่เกิดขึ้นภายหลังการได้มาของสินทรัพย์ไม่มีตัวตน แต่หากมีรายจ่ายที่เกิดขึ้นภายหลังการได้มาของสินทรัพย์ไม่มีตัวตน ส่วนใหญ่จะมีการรับรู้รายจ่ายดังกล่าวเป็นต้นทุนของสินทรัพย์ไม่มีตัวตนเมื่อเข้าเงื่อนไขการรับรู้ตามร่างมาตรฐานกำหนด

การวัดค่าภายหลังการได้มาของสินทรัพย์ไม่มีตัวตน พบว่า บริษัททุกกลุ่มมีการเลือกปฏิบัติทางการบัญชีให้เป็นไปตามร่างมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 51 ยกเว้นกลุ่มให้บริการอินเตอร์เน็ตมีบางบริษัทเลือกไม่ปฏิบัติทางการบัญชีให้เป็นไปตามร่างมาตรฐาน โดยวัดค่าภายหลังการได้มาของสินทรัพย์ไม่มีตัวตนด้วยแสดงด้วยราคาตามบัญชี-สุทธิ หักค่าตัดจำหน่ายและมีการเลือกปฏิบัติทางบัญชีให้เป็นไปตามร่างมาตรฐานตัวตนเพียงบางส่วนโดยแสดงด้วยราคาทุนหักค่าตัดจำหน่ายสะสมแต่ไม่ได้ตั้งค่าเผื่อการด้อยค่าสินทรัพย์ไว้

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

สำหรับการคิดค่าตัดจำหน่าย พบว่า บริษัททุกกลุ่มมีการเลือกปฏิบัติทางการบัญชีให้เป็นไปตามร่างมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 51 ทั้งในปี 2548และในไตรมาสที่ 2 ของปี 2549 ยกเว้นกลุ่มระบบสื่อสารไอทีและโทรคมนาคมครบวงจร มีอัตราการเลือกปฏิบัติทางการบัญชีให้เป็นไปตามร่างมาตรฐาน ลดลงเนื่องจากไม่ปรากฏการคิดค่าตัดจำหน่ายในงบการเงิน

วิธีปฏิบัติทางการบัญชีเมื่อสินทรัพย์ไม่มีตัวตนมีการด้อยค่าลง พบว่า กลุ่มระบบสื่อสารโทรคมนาคมและกลุ่มสื่อสารไอทีและโทรคมนาคมครบวงจรมีการอัตราเลือกปฏิบัติทางการบัญชีให้เป็นไปตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 51 ลดลง แต่กลุ่มให้บริการอินเตอร์เน็ต มีการอัตราเลือกปฏิบัติทางการบัญชีให้เป็นไปตามมาตรฐานเพิ่มขึ้น ในไตรมาสที่ 2 ของปี 2549 ทั้งนี้ส่วนใหญ่ไม่ปรากฏวิธีปฏิบัติทางการบัญชีเมื่อสินทรัพย์ไม่มีตัวตนมีการด้อยค่าลงในงบการเงินและหมายเหตุประกอบงบการเงิน แต่กลุ่มจำหน่ายอุปกรณ์สื่อสารมีการเลือกไม่ปฏิบัติทางการบัญชีให้เป็นไปตามร่างมาตรฐานทั้งในปี 2548 และไตรมาสที่ 2 ของปี 2549 ทั้งนี้ไม่ระบุวิธีปฏิบัติทางการบัญชีเมื่อสินทรัพย์ไม่มีตัวตนมีการด้อยค่าลง ในงบการเงิน

การเลิกใช้และการจำหน่ายสินทรัพย์ไม่มีตัวตน พบว่า ทุกกลุ่มธุรกิจมีการอัตราเลือกปฏิบัติทางการบัญชีให้เป็นไปตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 51 ในอัตราส่วนที่น้อย ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากยังไม่มีการเลิกใช้หรือจำหน่ายสินทรัพย์ไม่มีตัวตน ส่วนการเปิดเผยข้อมูลของสินทรัพย์ไม่มีตัวตนนั้นพบว่า ทุกกลุ่มมีการเลือกปฏิบัติทางการบัญชีให้เป็นไปตามร่างมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 51 เพียงบางส่วน โดยมีการเลือกเปิดเผยข้อมูลที่กำหนดตามร่างมาตรฐานเพียงบางข้อเท่านั้น ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการกำหนดนโยบายในการเปิดเผยข้อมูลของบริษัทในแต่ละกลุ่มธุรกิจที่มีขนาดของการเปิดเผยข้อมูลที่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

จากการศึกษาวิธีปฏิบัติทางบัญชีและการเปิดเผยข้อมูลสำหรับสินทรัพย์ไม่มีตัวตนของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มสื่อสาร ในปี 2548 และในไตรมาสที่ 2 ของปี 2549 มีทั้งหมดจำนวน 16 บริษัท ซึ่งได้แบ่งตามประเภทธุรกิจหลักเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มธุรกิจระบบสื่อสารโทรคมนาคม กลุ่มธุรกิจให้บริการอินเตอร์เน็ต กลุ่มธุรกิจจำหน่ายอุปกรณ์สื่อสาร และกลุ่มธุรกิจสื่อสารไอทีและโทรคมนาคมครบวงจร พบว่า

ในปี 2548 และไตรมาสที่ 2 ของปี 2549 พบว่า บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มสื่อสารทุกกลุ่มธุรกิจที่มีสินทรัพย์ไม่มีตัวตนส่วนใหญ่เลือกปฏิบัติตามร่างมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 51 เรื่อง สินทรัพย์ไม่มีตัวตนมากที่สุด ในประเด็น การรับรู้ การวัดมูลค่า

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

เมื่อเริ่มแรกและการคิดค่าตัดจำหน่ายของสินทรัพย์ไม่มีตัวตน ซึ่งอาจเนื่องมาจากเรื่องดังกล่าวได้มีการกำหนดแนวการปฏิบัติไว้ชัดเจนและเข้าใจง่าย

สำหรับรายจ่ายที่เกิดขึ้นภายหลังการได้มาของสินทรัพย์ไม่มีตัวตน พบว่า ทุกกลุ่มธุรกิจส่วนใหญ่มีการปฏิบัติตามร่างมาตรฐาน ยกเว้นกลุ่มธุรกิจจำหน่ายอุปกรณ์สื่อสารที่ไตรมาสที่ 2 ของปี 2549 ไม่ปรากฏรายการดังกล่าวในงบการเงิน

สำหรับเรื่องการวัดค่าภายหลังการได้มาของสินทรัพย์ไม่มีตัวตน พบว่า บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มสื่อสารทุกกลุ่มธุรกิจที่มีสินทรัพย์ไม่มีตัวตนส่วนใหญ่เลือกปฏิบัติตามร่างมาตรฐานเพียงบางส่วน โดยแสดงด้วยราคาทุนหักค่าตัดจำหน่ายสะสมแต่ไม่ได้หักค่าเผื่อการด้อยค่าของสินทรัพย์ไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากไม่มีเหตุการณ์หรือสถานการณ์บ่งชี้ว่าสินทรัพย์ไม่มีตัวตนเกิดการด้อยค่าหรืออาจเกิดจากหากแสดงรายการขาดทุนจากการด้อยค่าของสินทรัพย์ไม่มีตัวตนในงบกำไรขาดทุนแล้วจะทำให้ยอดกำไรสุทธิของบริษัทลดลง และมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์ไม่มีตัวตนลดลง ส่งผลกระทบต่อการตัดสินใจของนักลงทุนในทางลบ ดังนั้นบริษัทจึงละเว้นที่ไม่แสดงค่าเผื่อด้อยค่าของสินทรัพย์ไม่มีตัวตนในงบดุล ยกเว้นกลุ่มธุรกิจให้บริการอินเตอร์เน็ตที่เลือกแสดงรายการดังกล่าวด้วยราคาตามบัญชีหักด้วยค่าตัดจำหน่าย

ในปี 2548 และไตรมาสที่ 2 ของปี 2549 พบว่า ทุกกลุ่มธุรกิจจะมีการเลือกปฏิบัติทางบัญชีให้เป็นไปตามร่างมาตรฐานในเรื่องการปฏิบัติทางการบัญชีเมื่อสินทรัพย์ไม่มีตัวตนมีการด้อยค่าลง ยกเว้นกลุ่มธุรกิจจำหน่ายอุปกรณ์สื่อสารที่ไม่ปรากฏวิธีปฏิบัติในเรื่องดังกล่าวทั้งในปี 2548 และไตรมาสที่ 2 ของปี 2549 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากกลุ่มธุรกิจจำหน่ายอุปกรณ์สื่อสารไม่มีการพิจารณาการด้อยค่าของสินทรัพย์ไม่มีตัวตนหรือสินทรัพย์ไม่มีตัวตนของธุรกิจมีความแตกต่างกันจากธุรกิจอื่นซึ่งมีความยุ่งยากในการพิจารณาการด้อยค่า

ทางด้านเรื่องการเลิกใช้และการจำหน่ายสินทรัพย์ไม่มีตัวตน พบว่า ในปี2548 และไตรมาสที่ 2 ของปี 2549 ทุกกลุ่มธุรกิจมีการปฏิบัติตามร่างมาตรการบัญชีฉบับนี้ แต่อยู่ในอัตราส่วนที่น้อยเมื่อเทียบกับการปฏิบัติตามในประเด็นอื่นๆ ข้างต้น ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากแต่ละกลุ่มธุรกิจนั้นยังไม่มีการเลิกใช้หรือจำหน่ายสินทรัพย์ไม่มีตัวตนออกไป จึงทำให้รายการดังกล่าวมีการปฏิบัติในงบการเงินน้อย

ในส่วนของการเปิดเผยข้อมูลของสินทรัพย์ไม่มีตัวตนนั้น ทุกกลุ่มธุรกิจเลือกที่จะปฏิบัติตามร่างมาตรฐานเพียงบางส่วน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากร่างมาตรฐานการบัญชีดังกล่าวยังคงเป็นเพียงแค่ร่างมาตรฐานการบัญชี ซึ่งยังไม่มีผลบังคับใช้ ดังนั้นจึงเป็นการเลือกที่จะปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติ ก็ได้ หรืออาจเนื่องมาจากแต่ละบริษัทมีการเปิดเผยข้อมูลในแต่ละประเด็นย่อยแตกต่างกันไปตามลักษณะของการได้มาของสินทรัพย์ไม่มีตัวตน และอาจเลือกเปิดเผยข้อมูลเพียงบางประเด็นเท่านั้น

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ซึ่งอาจเกิดจากนโยบายในการเปิดข้อมูลทางบัญชีของแต่ละบริษัทที่แตกต่างกัน ซึ่งมีความสอดคล้องกับการศึกษาของมนตรี ช่วยชู (2539) ที่ได้ศึกษาเรื่อง "การเสนอรูปแบบรายงานการบัญชีความรับผิดชอบต่อสังคมในประเทศ" พบว่า ขนาดของบริษัทไม่มีความสัมพันธ์กับปริมาณการเปิดเผยข้อมูลและสาเหตุของการเปิดเผยข้อมูลน้อยเกิดจากการไม่มีรูปแบบรายงานที่เป็นมาตรฐานเพื่อใช้เป็นแนวทาง

จากการศึกษาเปรียบเทียบแนวโน้มของการปฏิบัติทางบัญชีตามร่างมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 51 เรื่องสินทรัพย์ไม่มีตัวตนของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มสื่อสารทุกกลุ่มส่วนใหญ่มีแนวโน้มในการเลือกปฏิบัติทางบัญชีตามร่างมาตรฐานลดลง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากงบการเงินและหมายเหตุประกอบงบการเงินสำหรับไตรมาสที่ 2 ของปี 2549 ให้ข้อมูลที่ไม่ละเอียดหรือเนื่องจากงบรายไตรมาสเป็นการนำเสนอข้อมูลเป็นการเฉพาะ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ข้อมูลที่ใช้ภายกิจการ ดังนั้นจึงไม่ปรากฏรายละเอียดที่ชัดเจนเกี่ยวกับการปฏิบัติทางบัญชีดังเช่นงบการเงินและหมายเหตุประกอบงบการเงินประจำปี

ปัญหาที่พบจากการศึกษา

ปัญหาจากการศึกษาครั้งนี้ คือ งบการเงินและหมายเหตุประกอบงบการเงินของไตรมาสที่ 2 ของปี 2549 ให้ข้อมูลที่ไม่ละเอียดดังเช่นงบการเงินและหมายเหตุประกอบงบการเงินประจำปี ดังนั้น เมื่อนำข้อมูลของปี 2548 และไตรมาสที่ 2 ของปี 2549 มาทำการศึกษาเปรียบเทียบจึงทำให้ไม่ปรากฏรายละเอียดในบางประเด็น และบางบริษัทมีหลักเกณฑ์ในการพิจารณาการด้อยค่าของสินทรัพย์ไม่มีตัวตนปีละ 1 ครั้ง ดังนั้นในไตรมาสที่ 2 จึงไม่ปรากฏการพิจารณาการด้อยค่าขึ้น จึงไม่สามารถนำมาวิเคราะห์เปรียบเทียบกับงบการเงินประจำปีได้ หากมีผู้สนใจศึกษาเพิ่มเติมอาจจำเป็นต้องมีการนำงบการเงินประจำปีมาเปรียบเทียบกับงบการเงินของปีก่อนซึ่งจะให้รายละเอียดของข้อมูลที่ละเอียดและชัดเจนขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. คณะกรรมการตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยควรจะมีการกำหนดรูปแบบการนำเสนอรายงานที่เป็นมาตรฐานเพื่อใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติเกี่ยวกับสินทรัพย์ไม่มีตัวตนแก่บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

2. สภาวิชาชีพบัญชีควรกำหนดหลักเกณฑ์ประมาณมูลค่าที่คาดว่าจะได้รับคืนของสินทรัพย์ไม่มีตัวตน หากมีข้อบ่งชี้ว่าสินทรัพย์ไม่มีตัวตนนั้นด้อยค่า

3. นักบัญชีควรรักษาจรรยาบรรณ โดยการไม่บิดเบือนข้อมูลทางบัญชี ซึ่งอาจทำให้ผู้ใช้งบการเงินเข้าใจผิด

4. คณะกรรมการตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยควรกำหนดให้บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ปฏิบัติตามร่างมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 51 เรื่องสินทรัพย์ไม่มีตัวตน อย่างเคร่งครัด เพื่อเป็นประโยชน์ต่อผู้ถือหุ้น นักลงทุนและผู้ใช้ข้อมูลจากงบการเงิน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved